

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συ-
νοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματό-
σημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμᾶς 4. Ἡ ἀθάιρε-
τος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ
ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὅ-
ποια δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ μᾶς
στείλουν 8 δραχμᾶς εἰς γραμματόσημα δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς
τά στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρα-
κτορεῖον τῶν ἡμερησίων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι
θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΑΓΓΕΛΟΝ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ζαχάρω. — Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ὄχι
καλὸ. Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις:

ΛΥΤΡΩΜΟΣ!

Τ' ἀηδὼν τὸ γλυκόλαλο μού πέταξεν ἀπ' τὸ κλουβί
καὶ μ' ἄφισε ἔρμιο, μονο, πενεμένο.
Κι' ὁ οὐρανὸς σκοτεινίσσε. Κι' ἀτόμεινε βουβή
ἡ Σκέψη μου! Κι' ἀδίκως τὸ προσμένω.
Κ' ἡ θύμησις τοῦ τραγουδιοῦ, ποῦ γλυκομάγευε τὸ Νοῦ
— τοῦ πλέριου ἀπὸ γλυκεῖα μῖαν ἀρμονία —
σὰ μακρυνὸς ἀντίλαλος ἄνὸς κόσμου μακρυνοῦ,
γεμίζει τὴν ψυχὴ μου νοσταλγία...
Μὰ ἔχω στημένα ξόβεργα σὲ Δύση καὶ σ' Ἀνατολὴ
μὲ μάγια καὶ μὲ ξόρκια διαβολίσια.
κι' ἐκεῖ ποῦ, ξένοιαστο, πεταίει στὴν Αὔρα τὴν τρελλή
ἀποζητῶντας ὁμορφα μεθύσια,
θὰ πέση μὲς στὰ δίχτυα μου τ' ἀγαπημένο μου πουλί,
καὶ πάλι μὲς στὴ Σκέψη θὰ τὸ κλείσω,
— ἔτσι ποῦ πὰ νὰ μὴν μπορῆ τὴν Αὔρα νὰ φιλή —
καὶ πάλι ἀπ' τὸ τραγοῦδι του θὰ ζήσω...
Μὰ σὰ νὰ κρυφομάντεψε τῆς σκέψεις μου τῆς μυστικῆς
τὸ γλυκοκελαϊδίσιο θεῖο ἀηδὼν
μ' ἀπάντησεν: «ὦ Ἄνθρωπε γραφτό σου εἶναι νὰ κλαῖς.
Κι' ἂν τὸ ἄθελο φευγὸ μου σὲ σκοτώνει
ἐγὼ δὲ φταίω· ἔτσι πλάστηκα ἀπ' τὸν τρανὸ μας Δημοουργό.
Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ δικό μου τὸ μοιραῖο:
Σκλάβο νὰ ζήσω δὲ μπορῶ μὲς στὸ κλουβί σου Ἐγὼ
κι' οὔτε μπορῶ τραγοῦδια ἔτσι νὰ λέω...»

Διαβάσετε καὶ σεῖς Ἕλληνας
ποιητὰς. Καὶ μὴ θιάζεσθε, πρὸ
παντός, νὰ δῆτε τοὺς στίχους σας
δημοσιευμένους.

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΗΝ, Ν. Ὑ.
ὄρκην. — Τὸ ποίημά σας «Ἰσκιος
ἦταν» καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ.

Χ. ΟΛΥΜΠΗΝ, Ἐνταῦθα. — Το
ποίημά σας «Κθὸ Βάντις» ἀρκετὰ
καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Καλάμας.
— Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ
σας:

«Ἀγαπητό μου «Μπουκετάκι»,

Πηγαίνοντας πρὸς παραθερι-
σιὸν εἰς τὴν ἰδιετέραν μου πα-
τρίδα καὶ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ
τὰ ὄραια τῆς τοπεία καὶ τὸ με-
γαλεῖον τῆς φύσεως ἔγραψα τὸ
κάτωθι ποιηματάκι τὸ ὁποῖον

καὶ σᾶς στέλνω καὶ ἂν κατὰ τὴν κρίσιν σας θεωρηθῆ καλὸ τὸ δη-
μοσιεύεται καὶ ἂν ὄχι πάλι μᾶς ἀπαντᾶται καὶ σᾶς παρακαλῶ ἄς
ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ πρώτην φοράν πεφάνισα νὰ γράψω στίχους
καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ζητῶ τὴν συμβουλήν σας».

Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καθόλου καλὸ. Παιδικὸι στίχοι χωρὶς
ἴχνος ποιήσεως. Σᾶς συμβουλευόμε συνεπῶς νὰ μὴ ξαναγράψετε στίχους.
Διαβάσετε πρῶτα αὐτοῦ στὴν ἐξοχή, ποῦχετε τὴν εὐτυχία νὰ θρίσκεστε, κα-
ταποιοθῆτε, ἀντιληφθῆτε τί ἀκριβῶς εἶνε ἡ ποιησις καὶ κατόπιν ξανα-
δοκιμάζετε. Ἴδου τώρα καὶ τὸ ποίημά σας, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ ἀπο-
λύτως τὰς κρίσεις μας:

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τὸ ὄραιο καὶ μαγεμένο μας χωριὸ
ἐκεῖ πέρα κτησιμένο στὸ βουνό

Μὲ τὰ μικρὰ ὄραια του σπιτάκια
θαρρεῖς σὰν εἰμορφα παιδάκια

Ὅλα τρυγῆρω σκορπισμένα
παίζουν χαρούμενα ὅλο ἕνα

Κι' ἀπὸ τὸ πῶ ἕψηλὸ βουνό
κατέρχεται ἕν' ἀεράκι σιγανό

Περιλούη τὴν καρδιά τους
καὶ ξανακιώνη τὴν θωριά τους

Τὸ τσοπανόπουλο χαρούμενο τὰ πρόβατα βοσκᾷ
παίζοντας τὴν φλογέρα του γλυκᾷ

Ἰδέοντας τρυγῆρω του τ' ἀνθημένα δάση
λὲς καὶ χέρετε ὅλη πλάση

Κ. ΞΕΙ ΛΚΗΝ, Ἀλεξάνδρειαν. — Καὶ τὸ δικό σας ποίημα πρωτόλειον.
Δὲν λέγει οὐστὺχῶς τίποτε. Λέξεις, λέξεις. Χωρὶς συγκίνησιν, χωρὶς ποιη-
τικὸν παλμόν. Ἴδου:

Η ΑΝΑΜΟΝΗ

Περιμένο, διαρκῶς περιμένο
Μῖαν ἀγάπη νὰ ζήση ξανά
Μ' ἀγωνία τὴ ζωὴ μου διαβαίνω
Νὰ μὴ τύχη καὶ ἔλθῃ ἀργά.

Ἄχ' ἄς ἤρχετο ἔστο γιὰ λίγο
Ν' ἀγαπήσῃ ἡ φτωχὴ μου καρδιά
Ποῦ χτυπᾷ διαρκῶς δίχως λόγο
Κι' ἀναμένει νὰ βρῆ ζεστασιά.

Περιμένο, διαρκῶς περιμένο
Μὰ ἡ καρδιά μου ξάφνου μ'
(ἔρωτᾷ

Μὴν τὸ ὄνειρο πῆγε χαμένο
Γιὰ νὰ πάυσῃ κι' αὐτὴ νὰ κτυπᾷ.

Μὴν ἀπελπίζεσθε ὡστόσο. Δὲν
εἶνε εὐκολο πρᾶγμα ἡ ποιησις.
Χρειάζονται φτερά γιὰ νὰ πετάξῃ
κανεὶς καὶ ἐμπνευσις — τὰ φτερά
τῆς φαντασίας — γιὰ νὰ γράψῃ
ἕνα καλὸ ποίημα. Διαβάσετε νεοελ-
ληνικὴν ποιήσιν. Τὴν τελευταία αὐ-
τῆ σύστασι τὴν κάμνουμε βέβαια
σ' ὄλους. Ἀλλὰ δὲν γίνεται καὶ δια-
φορετικὰ. Πρέπει νὰ λάθῃ κανεὶς
γνώσιν τῆς ποιήσεως πρὶν ἀρχίσῃ
νὰ στιχογραφεῖ. Γιατὶ καὶ ταλέντο ἀ-
κόμα νὰ ὑπάρχῃ, δὲν φτάνει μόνο
τοῦ στὸν ποιητῆ. Ἀπαιτεῖται ἐκ
παραλλήλου καὶ ἡ σχετικὴ μόρφω-
σις.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β
(Τηλ. 26-135)

Ἰδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
Δραχ. 200 Ἐξωτερικοῦ
» 100 Ἀμερικῆς

Δολλάρια 6

» 7

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος
Ἐξάμηνος
καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκό ἔτησια συνδρομὴ σελλι-
νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβόσματα δέον ν' ἀπευθύνονται
πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,
Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.
Γιμὴ ἐκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ
φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General
P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ
κ. Κ. Καλφοπούλου.